

හෙළමක් මෙන් පිවිතුරු වෙමු

ශිෂ්‍යයකු වශයෙන් ඔබ පාසලේ පන්තියට නියමිත පෙළපොත හැරුණු විට පුස්තකාලයෙන් ලබා ගත් පොත පත ද කියවා කරුණු ඉගෙන ගෙන ඇත. එමෙන් ම පාසලේ පුස්තකාලයේ දී හෝ නිවසේ දී හෝ දිනපතා පළවන ජාතික පුවත්පත් ද කියවා ඇත.

පුවත්පත් කියවන ඔබට, දැනුම ලබාදෙන ප්‍රවෘත්ති සහ ශාස්ත්‍රීය ලිපි ද කියවීමට ඉඩ සැලසේ. ඒ හැරුණු විට සොරකම්, මංපැහැරීම්, මිනීමැරුම් ආදි සද්චාර විරෝධී අපරාධ පිළිබඳ ප්‍රවෘත්ති කියවීමට ද අවස්ථාව ලැබේ. අපට එසේ පුවත්පත්වල පළ නොවන අපරාධ ගැන ද තොරතුරු කටකතා මගින් අසන්නට දැනගන්නට ලැබේ. මෙයින් පෙනීයන්නේ දිනෙන් දින ම සමාජය සද්චාර පරිහානිය කරා ගමන් කරන බව යි. මේ තත්ත්වය වෙනස් කිරීම සඳහා රජය විසින් මෙන් ම වෙනත් ආගමික හා සමාජ සේවා සංවිධාන විසින් ද විවිධ ක්‍රියා මාර්ග දියත් කර ඇති බව අපි දනිමු.

පාසල ශිෂ්‍යයකු වශයෙන් මේ තත්ත්වය වෙනස් කිරීමට, මග හැරවීමට ඔබ කළ යුත්තේ කුමක් ද යි මදකට සිතන්න. සැබවින් ම අප එක් එක් කෙනා වෙන් වෙන් වශයෙන් මෙන් ම, පවුල, පන්සල, පාසල යන පොදු ආයතන වශයෙන් ද මේ සඳහා ගත හැකි බොහෝ ක්‍රියා මාර්ග තිබේ. පෞද්ගලික ව තම තමන් අතින් සිදුවන වැරදි වලින් වැළකී සිටීම, වැරදි නොකර සිටීම හා පොදුවේ සිදුවන වැරදි වළකා ගැනීමට ක්‍රියා කිරීම, මේ සඳහා ගත හැකි පළමු පියවර යි.

ලෝකයේ ඇතැම් ජීවීන් ඒකචාරී වෙති. එනම් ඔවුහු හුදකලා ව, තනි ව හැසිරෙන්නෝ ය. උකුස්සා, කඟවේනා ඒ ගණයට අයත් වේ. ජලයේ ජීවත් වන මාළුන් අතරින් පියාසර කරන පක්ෂීන් සමූහ වශයෙන් කණ්ඩායම් වශයෙන් හැසිරෙන සමූහචාරී සත්තු ය. මෙයින් මිනිසා අයත්වන්නේ දෙවන ගණයටයි. එනම් ඔහු සමාජ ජීවියෙකි.

මිනිස් සමාජය විවිධ ය, විසම ය. කයින් මෙන් ම සිතූම්, පැතුම් හා රැවි, අරුචිකම් ආදී වශයෙන් බලන විට ද මිනිස් සමාජයේ විවිධත්වයක් දක්නට ලැබෙයි. එමෙන් ම හැසිරීම් වශයෙන් බලන විට ද විවිධත්වයකින් යුක්ත ය. ගතිගුණ වශයෙන් සලකන විට භෞද්‍ය වැඩ කරන, යහපත් වැඩ ප්‍රිය කරන, තරක වැඩ කරන, වැරදි ක්‍රියා ප්‍රිය කරන, පින් දහම් කරන සහ නොකරන, යුතුකම් ඉටු කරන සහ ඉටු නොකරන, ආගමික ලැදියාවක් ඇති සහ එසේ නොමැති, සත්පුරුෂ මෙන් ම අසත්පුරුෂ, පස් පව් ම කරන හා ඒවායෙන් වැළකී කරුණාව, මෛත්‍රිය, දයාව, පරිත්‍යාගශීලී බව ඇති යහපත් චරිත ගොඩ නගා ගෙන ජීවත් වන හා එසේ නොවන පුද්ගලයන් ආදී වශයෙන් විවිධ වර්ගයාවන්ගෙන් යුත් පිරිස් සමාජයේ දක්නට ලැබෙයි. මේ බඳු විවිධ විසම සමාජයක් තුළ වරදෙහි හා දුසිරිත්වල නොගැටී, නොගැටී සිටීම පද්මාකාර ජීවිතය ලෙස බුදුදහමෙහි ඉගැන්වේ. පද්මය, නෙළුම් මඩෙහි හටගෙන එහි වැඩි ඉන් පෝෂණය ලබා එම මඩ සහිත ජලයෙන් උඩට මතු වී නැවත මඩ ජලයෙහි නොතැවරී, නොගැටී විකසිත ව සිටී.

නෙළුම් සිනිඳු ය, මඩ ජලය ගොරෝසු	ය
නෙළුම් සුවඳවත් ය, මඩජලය දුගඳ	ය
නෙළුම් පිරිසිඳු ය, මඩ ජලය අපිරිසිඳු	ය
නෙළුම් ලස්සන ය, මඩ ජලය අවලස්සන	ය

මේ බඳු මඩ ගොහොරුවක එ බඳු ලස්සන, සුවඳවත් නෙළුමක් පිපෙයි. එම නෙළුම හිරුරැස් පහස විඳිමින්, ප්‍රසන්න ව විකසිත ව ජලයෙන් උඩට මතු වී සිටියි. එ මෙන් ම විවිධ දුබලතා පිරි සමාජයක උපත ලබා ඒ ජන සමාජයේ පවතින එම දුබලතා දුසිරිත්වල නොගැටී පිරිසිඳු ප්‍රසන්න ප්‍රීතිමත් ජීවිතයක් යමෙක් ගත කරයි නම් ඔහුගේ ජීවිතය නෙළුමක් වැනි ය. එය පද්මාකාර ජීවිතයකි. බුදුරදුන් අපේක්ෂා කෙළේ ද එවන් පුද්ගලයන් ගොඩනැගීම යි.

පද්මාකාර ජීවිතයක් ගොඩ නගා ගැනීම සඳහා, එසේ නැත්නම්, නිවැරදි දැනුම ජීවිතයක් ගත කිරීම සඳහා අපට බුද්ධ චරිතයෙන් මෙන් ම බුද්ධ ශ්‍රාවක චරිතවලින් ද ආදර්ශ ලද හැකි ය.

සම්මා සම්බුද්ධත්වයට පත්වීමෙන් සියලු කෙලෙස්, දුබලතා නැති කළ බුදුරජාණන් වහන්සේ දුබලතා සහිත සමාජයේ ම ජීවත් වූහ. දුබලතා සහිත ජනසමාජය තුළ ම ගැවසෙමින් හැසිරෙමින් සමාජයට යහපත සලසමින් ගම් නියම්ගමහි සැරි සරමින් ක්‍රියා කළ ද සමාජයේ පවත්නා දුබලතාවලින් කිසියෙක් ම අපවිත්‍ර නොවී උන්වහන්සේ වැඩ සිටියහ.

පුණ්ඩරිකං යථා වග්ගු
තොයෙන නූපලිප්පති,
නූපලිත්තොම්හි ලොකෙන
තස්මා බුද්ධොස්මි බ්‍රාහ්මණ.

මෙම ගාථාවෙන් ප්‍රකාශ වෙන්නේ බුදුරදුන් ගත කළ පද්මාකාර ජීවිතය යි. ජලයෙහි ඉපි ද ජලයෙහි ම වැඩී ජලයෙන් ඉහළට මතු වී ජලයෙහි නොගැටී සිටිනා රත් නෙළුම් මලක් හෝ සුදු නෙළුම් මලක් පරිද්දෙන් කෙලෙස් ගහන මිනිසුන් අතර ම ඉපිද ඔවුන් අතර ම වැඩී, කෙලෙසුන්ගෙන් තොර ව ඉස්මතු වී නොගැටී වැඩ සිටි නිසා ම උන් වහන්සේ බුද්ධ නම් වෙති.

බුද්ධ චරිතයෙන් මෙන් ම, බුද්ධ ශ්‍රාවක චරිතවලින් ද ප්‍රකට කෙරෙනුයේ අපට ආදර්ශයට ගත යුතු පද්මාකාර ජීවිත ස්වභාවය යි. මහරහතන් වහන්සේලා පිළිබඳ ව සඳහන් වන පහත දැක්වෙන ගාථාවෙන් පද්මාකාර ජීවිතය තවදුරටත් තේරුම් ගත හැකි ය.

මහ මග අසල දූමු කුණු කසල සහිත මඩ ගොඩක වුව ද හොඳ සුවඳැති නෙළුම් මලක් පිපි බබළන්නාක් මෙන්, කසල ගොඩවල් වැනි අඳ බාල මිනිසුන් අතර බුද්ධ ශ්‍රාවකයා නුවණින් බබළන්නේ ය.

යථා සංකාරධානස්මිං
උජ්ඣිතස්මිං මහාපථෙ,
පදුමං තත්ථ ජායෙථ
සුවිගන්ධං මනෝරමං.

ඒවං සංකාරභූතේසු
අන්ධභූතේ පුට්ඨජනෙ,
අනිරොචනි පඤ්ඤාය
සම්මාසම්බුද්ධසාවකො.

මෙ සේ බුදුසිරිතෙන් මෙන් ම බුද්ධශ්‍රාවක චරිතාදර්ශයන්ගෙන් ද පෙන්වා දෙන පද්මාකාර ජීවිතයක් ගත කිරීමට අප ද උත්සාහ ගත යුතු ය.

“ ක්ෂාන්ති ය හෙවත් ඉවසීම බුදුදහමෙහි බොහෝ විට විස්තර වන උදාර පෞරුෂ ගුණාංගයකි. අපට ඇති වන තරහ, ක්‍රෝධය, වෛරය මෙන් ම රාගික සිතුවිලි ආදිය ද පාලනය කර ගැනීම මෙහි ඉවසීම නම් වේ. බුදුරදුන් උරුවෙලාවෙහි තේරංජරා ගඟබඩ වැඩ සිටිය දී තණ්හා, රකි, රගා යන මාර දූවරු පැමිණ උන්වහන්සේ රාගයෙන් ඇඳ බැඳ ගැනීමට උත්සාහ කළහ. චිත්‍රාගී උන්වහන්සේගේ බැල්මකුදු ඔවුනට නොලැබිණ. අක්කෝසක භාරද්වාජ නම් බමුණෙක් බුදුරදුන් වෙත පැමිණ උන්වහන්සේට අසහ්‍ය වචනයෙන් නොසැහෙන සේ බැණ වැදුණේ ය. එහෙත් උන්වහන්සේ බමුණා කෙරෙහි කිසිදු තරහක් අමනාපයක් ඇති කර නො ගත්හ. එවැනි නින්දා අපහාස පමණක් නො ව රජවරුන් සිටුවරුන් ආදීන්ගෙන් ලද පුද සත්කාර කීර්ති ප්‍රශංසා ආදියෙන් ද නො සැලී උන්වහන්සේ වැඩ සිටියහ. බුද්ධචරිතයේ එන මෙ වැනි සිද්ධි ආදර්ශයට ගෙන ඉවසීම හුරු කර ගැනීමෙන් අපට ද පද්මාකාර ජීවිතයක් ගොඩනගා ගත හැකි ය.

ඉවසීම පමණක් නොව අටලෝදහම වන ලාභ අලාභ, යස අයස, නින්දා ප්‍රසංශා, සැප දුක් වලදී ද විශේෂ කම්පාවක් හෝ විශේෂ සතුටක් හෝ ඇති කර නොගෙන ප්‍රීතියෙන් සහනයෙන් ජීවත් වීමට හුරු විය යුතු ය. අටලෝදහමෙන් කම්පා නොවීම මංගල කරුණක් ලෙස ද මංගල සූත්‍රයෙහි දී පෙන්වා දී ඇත. “ථුට්ඨස්ස ලෝක ධම්මේහි - චිත්තං යස්ස න කම්පති.” යනුවෙන් දැක්වෙන්නේ එය යි.

දමනය කළ ඇතුන් මහ සෙනග මැදින් ගෙන යනු ලැබේ. එ බඳු ඇතුන් පිට රජදරුවෝ ද නගිති. එම සතුන් තුළ හැදියාව ඇති බැවිනි. එමෙන් ම ඉවසීම ඇති මිනිස්සු ද මිනිසුන් අතර ශ්‍රේෂ්ඨ වෙති.

මෙයින් ප්‍රකාශ වන්නේ චිත්ත දමනයෙන් යුත් ඉවසීමේ සමත්කම ඇති පුද්ගලයාගේ උදරත්වය යි. ඒ අනුව ඉවසීම වැනි ගුණාංග දියුණු කර ගැනීම පද්මාකාර ජීවිතයක් ගොඩ නගා ගැනීමට උපකාර වෙයි.

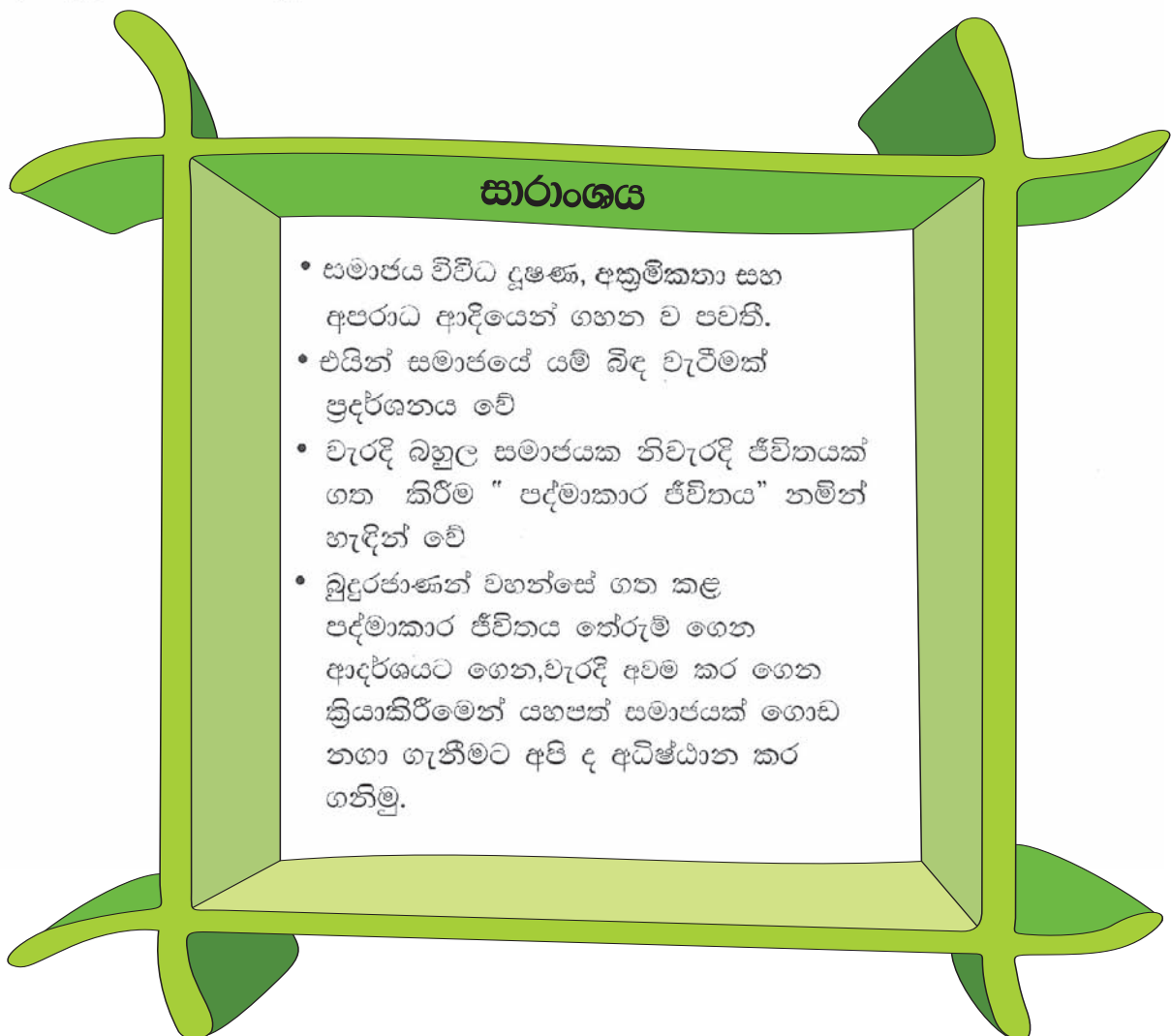
දහමේ ඉගැන්වෙන සල්ලේඛ ප්‍රතිපදාව ද මෙහි ලා වැදගත් වෙයි. ඒ අනුව සමාජයේ සෙසු පුද්ගලයින් සතුන් මැරීම, සොරකම් කිරීම, කාමමිථ්‍යාවාරය, බොරු, කේලාම්, හිස්වචන, පරුෂවචන කීම, දෑඩ් ලෝභය, ව්‍යාපාදය, මිථ්‍යදෘෂ්ටිය ආදී අකුසල ධර්මයන්ගෙන් අපිරිසිදු ව සිටිය ද අපි ඒවායෙන් වැළකී සිටින්නෙමු යි අදිටන් කරගෙන සමාජයේ ඇති නොයෙක් දුසිරිත් දැක දැකත් එම දුසිරිත්වලට ගොදුරු නොවී පිරිසිදු සිතින් වාසය කළ යුතු ය. එය සල්ලේඛ පටිපදාව නම් වේ.

පාසලේ දී මෙන් ම දහම් පාසලේ දී ද අපි බුදුසිරිත මෙන් ම බුදුදහම ඉගෙන ගනිමු. එසේ නම් අපි බුදුසිරිත ආදර්ශයට ගෙන, දහමට අනුව ක්‍රියා කළ යුතු වෙමු. හැසිරිය යුතු වෙමු. කුමන අන්දමේ බාධක, දුෂ්කරතා, පෙළඹවීම්, ආශාවන් තිබුණ ද අපි ඉගෙන ගෙන ඇති ගුණ ධර්ම සත්පුරුෂ චරිතාදර්ශ පසෙක ලා ක්‍රියා නො කිරීමට හැකියාව ඇති කර ගත යුතු ය. ඡන්ද, දෝස, හය, මෝහ යන සතර අගනියට නොවැටී නිවැරදි, දෑහැමි, එමෙන් ම තමන්ටත් අන්‍යයන්ටත් ප්‍රයෝජනවත්, ජීවිතයක් ගත කිරීමට අපි ඉටාගනිමු.

ලෝවැස්සන් අතර පවී කම් කරන්නන් කොතෙක් සිටිය ද අපි මිනිසා ඇතුළු සියලු සතුන්ගේ ජීවිත හානි නො කර, ඔවුන්ගේ ජීවත් වීමේ අයිතිය තහවුරු කරමු. ඔවුනට කරුණාවෙන් හා මෙන් සිතින් උදව් කරමු. අන් සතු දේපළ වස්තුව පිළිබඳ ආරක්ෂාව තහවුරු කරමු. විපතක් වූ විට උදව් උපකාර කරමු. සහයෝගයෙන් ක්‍රියා කරමු. ශිෂ්ට සම්මත පැවැත්මට හානි වන කිසිවක් නො කරමු. අන්‍යයන් මූලාවට පත් කරවන, රැවටීමට හේතු වන කිසිදු කායික වාචසික ක්‍රියාවක් නො කරමු. ඔවුනට නිසි මග පෙන්වා දීමට උදව් වෙමු. සිහිය වෙනස් වීමට හේතු වන කිසිදු මත්ද්‍රව්‍යයක් භාවිතයට නො ගනිමු. සිහිය දියුණු කර ගැනීමට හේතු වන භාවනාව වැනි උතුම් පිළිවෙත්වල යෙදෙමු.

මත්පැන් බොන්නන් දුම්වැටි උරන්නන් හා තවත් එ බඳු දුසිරිත් කරන්නන් බොහෝ විට කියන්නේ සමාජානුයෝගය සඳහා, සමාජයට ගැළපීම සඳහා තමන් ඒවා කරන බව ය. ඒවා බුද්ධිමත් ප්‍රකාශ නොවේ. වැරදි කරන සමාජයක වැරදි කරමින් ම සිටීමට නම් දහමක් වුවමනා නොවේ. සමාජයේ සියල්ලන් ම නිවැරදි වූ පසුව අප නිවැරදි වීමට සිතීම මුලාවකි. එ බැවින් දුම් උරන සමාජයක දුම් නොබී සිටීමට මත්වතුර බොන සමාජයක අමදාප වීමට අපට ශක්තිය තිබිය යුතු ය. පද්මාකාර ජීවිතය නම් එය යි.

මූලික වශයෙන් පන්සිල් තුළින් ඉගැන්වෙන, සමාජමය අයිතිවාසිකම් සුරකිමින්, යුතුකම් ඉටුකරමින් ජීවත්වීමට අප උත්සාහ කළ යුතු ය. වැඩි දුරටත් දසඅකුසල් නමින් හැඳින් වෙන වැරදිවලින් වැළකී ජීවිතය ගත කිරීමට උත්සාහ කිරීමෙන් පද්මාකාර ජීවිතයක් ගොඩ නගා ගත හැකි ය. මධෙහි ම ඉපිද වැඩී, එහි නො ගැටී, පිරිසිදු ව, සුවදවත් ව, විකසිත ව බබලන නෙළුමක් මෙන් සමාජගත දුසිරිත්වල නො යෙදී නො ගැටී ප්‍රසන්න ප්‍රීතිමත් හා නිකැලල්, ශක්තිමත් පෞරුෂයක් ගොඩ නගා ගැන්මට අපි අදිටන් කර ගනිමු.

ක්‍රියාකාරකම්

01. පද්මාකාර ජීවිතය යනු කුමක් ද යි සැකෙවින් හඳුන්වන්න.
02. පද්මාකාර ජීවිතයකට බුද්ධචරිතයෙන් ලද හැකි ආදර්ශ තුනක් ලියන්න.
03. අටලෝ දහමෙන් කම්පා නොවන්නකු ශ්‍රේෂ්ඨ පුද්ගලයකු වන අන්දම පෙන්වා දෙන්න.

පැවරුම

01. වැරදි කරන්නන් අතර වැරදි නොකර ජීවත් වීමට ඔබට ගත හැකි ක්‍රියාමාර්ග යෝජනා කරන්න.

ප්‍රභූණුවට

සුසුඛං වත ජීවාම
වෙරිනෙසු මනුස්සෙසු

වෙරිනෙසු අවෙරිනො,
විහරාම අවෙරිනො.

වෙර කරන මිනිසුන් අතර අපි වෙර නොකර සුවසේ
වෙසෙමු.